

JESTEM PRZYJACIELEM PRZYRODY

KARINA MUCHA

IWONA PIETRUCHA

ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Jestem przyjacielem przyrody

Cel główny:

rozbudzanie zainteresowań przyrodą.

Cele szczegółowe:

dziecko uczestniczy w zabawach ruchowych, dostrzega emocjonalną wartość otoczenia przyrodniczego, współdziela z dziećmi w zabawie, posługuje się pojęciami dotyczącymi zjawisk przyrodniczych.

Metoda projektu:

Techniki: mapa pojęciowa, film edukacyjny, rozmowa, drama, zabawa plastyczna, zabawa dydaktyczna, zabawa badawcza, ruchowa.

Formy pracy: praca z całą grupą, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: ilustracje środowiska czystego i zaniedbanego, napisy „TAK” i „NIE”, nośnik danych, odtwarzacz, kartki, farby, pędzle, śmieci, opisane pojemniki na śmieci, instrumenty muzyczne: trójkąt, bębenek, dzwonki, tamburyno lub inne, wg uznania nauczyciela, rebus obrazkowy, słoik z nakrętką, kolorowa gazeta lub karton, zapakki, ilustracje przedstawiające przeciwieństwa.

Opis przebiegu zajęć: zabawa w skojarzenia: „Słyszysz »przyroda«, myślisz...”. Zapisywanie skojarzeń na mapie pojęciowej. Obejrzenie filmu edukacyjnego na temat zagrożeń środowiska przyrodniczego. Dzieci oglądają na dywanie lub na tablicy ilustracje przedstawiające środowisko czyste i zaniedbane. Segregowanie ilustracji na dwa zbiory obrazków. Dzieci podpisują je słowami „TAK” dla środowiska czystego i „NIE” dla środowiska zanieczyszczonego. „Odgłosy przyrody” – słuchanie różnych odgłosów (szumu wiatru, morza, deszczu, burzy, śpiewu ptaków, stukania dziecięcia, odgłosów lasu itp.). Po wysłuchaniu każdego nagrania dzieci wspólnie tworzą opis wyobrażonej sytuacji. Malowanie farbami obrazów do opowieści. „Jestem przyjacielem przyrody” – rozmowa, odwołanie się do doświadczeń dzieci na temat zachowania się w lasach, parkach, nad rzekami. Co robić, by te miejsca były czyste? Co należy robić ze śmieciami takimi jak papiery, butelki itp.? Dlaczego należy dbać o nasze środowisko? Co powinniśmy zrobić, aby wszyscy ludzie pamiętali o tym, żeby nie niszczyć środowiska? Zabawa dydaktyczna „Sprzątamy las”. Na podłodze rozłożone są różne śmieci: pudełka, butelki, gazety, plastikowe torebki itp. oraz pojemniki z napisami: „papier”, „plastik”, „szkło”. Dzieci oglądają porozrzucane śmieci, omawiają, z czego są zrobione. Wspólne ustalenie, co powinno znaleźć się w każdym koszu. Przy muzyce dzieci spacerują po całej sali i „sprzątają las”, zbierając i segregując śmieci do pojemników. Ekoznaki – poznawanie wyglądu (Błękitny Anioł, Eco, Ecolabel, Zielony Punkt, Recykling, Ecoland), tworzenie

ekoznaków w formie plastycznej. Torba na zakupy – ozdabianie farbami do tekstyliów bawełnianej torby na zakupy. Zabawa ruchowa z elementem dramy „Żywioty”. Nauczyciel gra kolejno na przedszkolnych instrumentach, a dzieci dopasowują do nich ruch: dźwięk trójkąta – „wiatr” – dzieci wirują dookoła własnej osi; dźwięk bębna – „ziemia” – maszerują po sali; dźwięk dzwonków – „woda” – naśladują ruchy pływania w wodzie; dźwięk tamburyna – „ogień” – dowolna improwizacja całym ciałem. Smog – rebus obrazkowy. Rozmowa na temat zanieczyszczenia powietrza, źródeł zanieczyszczenia. Na stole znajdują się rozrzucone przedmioty, którymi można i nie można palić w piecu. Zadaniem dzieci jest wybranie tych, którymi można bezpiecznie palić. Doświadczenie – do dużego słoika nauczyciel wrzuca zapalony papier z elementami plastiku (bąbelkową kopertę, kawałek kartonu oklejony taśmą bądź kolorową gazetę). Zamykamy słoik, w którym pojawia się dym. Wnioski – powietrze, którym oddychamy, wygląda podobnie, gdy pali się w piecu śmieciami. Dobieranie w pary ilustracji rzeczy, które są przyjazne i nieprzyjazne dla środowiska, np. samochód – rower; elektrownia – wiatrak ekologiczny; plastikowa butelka – szklana butelka; reklamówka foliowa – siatka bawełniana, posadzone drzewko – ścięte drzewo itp. Zachęcanie dzieci do podawania propozycji. „Podróżuj ekologicznie” – zabawa dydaktyczna: wybieramy sposoby podróżowania w zgodzie z naturą (spacer, jazda rowerem, pociągiem); zabawy naśladowcze. Spotkanie z lekarzem – rozmowa wzbogacona planszami przedstawiającymi skutki zanieczyszczenia powietrza. Po skończeniu zajęć tworzenie rysunków obrazujących zdobytą wiedzę – gromadzenie materiału do portfolio.

Samooocena: dzieci za pomocą emblematów z papieru oceniają swoje samopoczucie po zajęciach. Czarna smutna chmurka to smutek, żal, słońeczko – zadowolenie, radość. Argumentacja samooceny.

Komentarz metodyczny

Zwracamy uwagę dzieciom, że zabawy badawcze z ogniem mogą wykonywać wyłącznie pod okiem osoby dorosłej. Rysunki obrazujące zdobytą wiedzę wykonujemy codziennie i wkładamy do koszulki foliowej.